

Поломаний хребет вирівнюється

Багато чого стається в житті, чого ми не розуміємо або не в силі зрозуміти. Саме через таку несподівану подію я почала дійсно розуміти Божу любов, за що я вдячна Йому по сьогоднішній день.

Влітку 1995-го року, я отримала велику ласку від Бога. Багато літ раніше, ще в моїй молодості, моя спина була серйозно пошкоджена. Мені переломився хребет. З того часу я терпіла постійний невиносимий біль в спині. Хоч, Богу дякувати, ходити я ще могла, але випростуватися було неможливо, я була постійно згорблена. Кості в моєму хребті були викривлені й сторчали в різні сторони. Хто доторкнувся моєї спини, міг це легко під пальцями відчутти.

Однієї суботи при кінці липня, 1995-го року, в недалекому від нас містечку Міфорд, Онтаріо, відбувалася релігійна конференція. На цій конференції мав промовляти Владика Роман Даниляк про євхаристійне чудо в Нажу, Кореї, якого він був наочним свідком. Мав також промовляти один чоловік, який був чудесно оздоровлений в попередньому році в Ґарабандалі, Іспанії (де Божа Мати мала б появлятися в 1960-их роках). Я рішила піти на цю конференцію.

Не зважаючи на гарячу погоду, церква була вщерть виповнена. День почався вервицею. Після вервиці, Владика Даниляк дав своє свідчення про євхаристійне чудо в Нажу. Тоді, Владика представив д-ра Михайла й Олену Рожелюків. Вони показали нам документальний відео-фільм про появи й доручення Матері Божої в Ґарабандалі. Після фільму, п-і Олена й д-р Михайло почали свою доповідь. Це д-р Михайло був тим чоловіком, що рік перед тим у Великодню неділю, був чудесним способом оздоровлений Пречистою Дівою в Ґарабандалі. Впродовж всієї доповіді, п-во Рожелюки особливо наголошували слова Матері Божої в Ґарабандалі про потребу частої сповіді. Це зробило на всіх присутніх таке сильне враження, що із 90-95 учасників, около 85 осіб пішло до сповіді. Тому, що Владика Даниляк був тоді самотній священник в церкві, він був зайнятий ціле пополудне аж до вечора.

Після виступу п-ва Рожелюків, Владика Даниляк відправив Св. Літургію. Тоді він ще раз прикликав д-ра Михайла й Олену до переду, щоби дозволити всім присутнім поцілувати їхні медалики на яких поцілунок Матері Божої. Владика всіх поблагословив і повернувся до сповідальниці. І хоч того дня була велика спека, ніхто не відходив. Усі стали в чергу, щоби поцілувати медалик. а д-р Михайло й Олена над кожним молилися.

Коли я підійшла до д-р Михайла, він поклав свою руку з медаликом мені на спину. Він почув, як сторчать мої хребці та який викривлений мій хребет. Він відразу сказав, що це Владика повинен наді мною помолитися. Але я хотіла, щоби д-р Рожелюк за мене помолився. Він з ваганням погодився але сказав мені зачекати до кінця, щоби Владика Даниляк також помолився наді мною, бо це була серйозна проблема. Я погодилася й чекала. Я й не думала, що це Бог так діло попровадив бо те, що пізніше сталося, ніхто не сподівався.

Заки Владика Даниляк вислухав останню сповідь, була вже близько 9-а година вечором. Владика зійшов в підвал до залі на чай. Тоді д-р Михайло мене представив Владиці, кажучи: "Оце та пані, про яку я Вам розказував, у якої спина ... ", а я йому перебила - " Але моя спина вже в порядку!" Владика Даниляк сказав д-рові Михайлові положити свою руку мені на спину й перевірити мої кості. Моя спина була рівна й гладка. Я могла виструнчитися. Болю ніякого не було. Всі ми були здивовані й всі прославляли Бога.

Наступного дня, в неділю, я поїхала до недалекого міста Мідланд, де Владика Даниляк мав відправляти Св. Літургію на українській прощі в храмі перших канадських мучеників. П-во Рожелюки також мали там бути. Я їх віднайшла й розказала їм, що моя спина ще була в порядку, хвалити Бога. Недільну Святу Літургію я пожертвувала в подяку за цей великий дар, що Бог мені дав через поцілунок Його Пречистої Матері на цих медаликах.

Пізніше того пополудня, я була в своєї мами на обіді. Коли я вже відходила, вона зауважила, - "Линдо! Твоя спина рівніша!" Так, і рівніша і без болю! Я певна, що це Господь мене до вас попровадив, Олено й Михайле! Скільки прекрасних речей діється в моєму житті, тільки тому, що я Його так дуже люблю з кожним моїм подихом і з кожним ударом моєго серця. Я живу для Нього одного. Він, -- моє Провідне Світло, ЛЮБОВ МОГО ЖИТТЯ. Як мені схитнутися, коли Пречиста Діва, Наша Пресвята Мати й мій Пресвятий і Предобрий Господь доглядають мене? Як довго житиму, я буду дякувати Небесному Отцеві, що післав нам у дарі Свого Сина. Велика подяка й вам, Михайле й Олено, що ви прийшли і стали частиною мого життя. Розкажуть свої чудові свідчення усім, особливо тим, хто не вірить, бо одного дня Бог наверне і їхні серця також. Амінь!

З молитвою й любов'ю,
Линда Франдсон,
Penetanguishene, Ontario, Canada
жовтень, 2001 р.